

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Sacramentis. In qua Tractatibus decem de Sacramentis in genere, tum
speciatim, videlicet de Baptismo, Confirmatione, Eucharistia spectata ut
Sacramento, & ut sacrificio: de Pœnitentia, de Suffragiis, Indulgentiis, &
Iubilo, de Bulla Cruciat, de Extrema-unctione, & demum de Ordinis
Sacramento ...

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

De obligatione continentiae sacris ordinibus annexae. 17

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76649)

ecclesiastico subiacere interdico, & ordinatus, si minoribus ordinibus initiatus fuerit, nullo clericali privilegio gaudet: si maioribus, ab executione ordinum ipso iure suspenditur ad beneplacitum futuri Prælati. Vicarius verò à Capitulo deputatus, si prædictas litteras intra annum concessit, non actato beneficii recepti, vel recipiendi, suspenditur ipso iure per annum ab officio, & beneficio, vt habetur *sess. 23. cap. 10.* & norauit Barbol. *dicta alleg. 7. num. 11. & 12.* Sub hac tamen prohibitione non comprehenduntur litteræ testimoniales de vita, & maioribus ordinandi, quas Capitulum, Sede vacante, alijque Prælati concedere possunt, sicuti notauit Bonac. *disp. 8. de Sacram. quest. vn. punct. 4. num. 24.* Barbofa *allegat. 7. num. 16.* Quartò, Prælati regulares possunt Regularibus sibi subditis, sed non aliis dimissorias concedere. In his tamen concedendis statuit Clemens VIII. prout refert Barbofa *alleg. 7. num. 18.* sub pena priuationis officij, & dignitatis, & vocis actiue, & passiuæ, ne concedantur ad alium Episcopum, præter Episcopum illum Monasterij, in quo Regularis ordinandus residet, nisi fortè ille Episcopus abfuerit, vel ordines non celebrauerit, idque in dimissoriis exprimitur. Quod decretum non videtur vsu receptum: siquidem passim Prælati regulares dimissorias concedunt, vt eorum subditi à quocunque Antistite ordines celebrare initiari possint, quin vllam mentionem faciant, an proprius Episcopus absens fuerit, vel ordines noluerit celebrare. Præter supradictos, consuetudine in nostra Hispania, receptum est, teste Gabriele Valquez *disp. 243. cap. 5. num. 54.* vt Prior S. Iacobi, & S. Ioanni has litteras Clericis secularibus concedant: quia tamen eas Episcopi non admittunt, idè faciunt intra suos priores ab Episcopis titularibus subditos promoueri.

9. Ex parte verò loci requisitum est ad licitam ordinationem, vt in eum locum ordinans iurisdictionem habeat, vel ex se, vel ex delegatione proprij Prælati. Quare titularis Episcopus ordines conferens in alterius diocesi, sine licentia Episcopi illius, etiam in loco, quantumvis exemplo, ab exercitio Pontificalium, per annum ipso iure suspenditur à Trident. *sess. 14. de reformat. cap. 2.* Episcopus verò diocesim habens, si in aliena diocesi irrequisito proprio Episcopo ordines conferat, suspenditur per annum, non quidem ab omni Pontificali, sed solum à collatione ordinum, ex cap. *Esq. qui de temporib. ordinat. in 6. & Trident. sess. 23. cap. 8. de reformat.* Vnde minus puniatur Episcopus proprius, quam titularis, vt bene aduertit Valquez *disp. 243. cap. 5. n. 47.* Ceterum uterque episcopus proprius, & titularis, si in aliena diocesi ordines conferat, & alia Pontificalia exerceat absque licentia Ordinarij illius loci, ipso iure à Pontificalibus suspenditur, ex Trident. *sess. 6. cap. 5. de reformat.*

10. Solum est dubium, an ordines, aliæque Pontificalia exercere possit in loco exempto ex licentia Ordinarij illius loci, nulla ab episcopo, intra cuius diocesim locus ille exemptus est, irrequisita licentia, Supponit Valquez *disp. 243. cap. 5. num. 53.* id fieri posse, fauenteque verba Concilij: non enim episcopi, sed Ordinarij licentiam requisit. Ceterum, si locus exemptus sub aliqua diocesi contineatur, verius censetur, non solum licentiam Ordinarij illius loci, sed etiam Episcopi necessariam esse: quia verè censetur Ordinarius. Sicus esset, si locus exemptus ad nullam diocesim pertineret. Sic decium referunt Riccius in *praxi fori ecclesiast. p. 1. resolut. 495. in notabilib. de matrim. Episcoporum.* Barbofa in *miss. Concil. dicta sess. 6. cap. 5. & de potest. Episcop. allegat. 6. n. 13.*

PUNCTVM XVI.

Qualiter ordinari permittendus sit vsus ordinationis susceptræ.

1. Debet constare idoneum esse.
2. Exteri sacerdotes permittendi non sunt celebrare absque commendatitij litteris.
3. Tenetur Ordinarius has commendatitias litteras concedere.

1. **N**emini permittendus est vsus ordinationis, quin prius constet, idoneum esse ad illum exercendum. Communiter autem idonei iudicantur ad exercendos ordines presbyteratu inferiores, & ob eam causam nulli examini subiciuntur, sed eo ipso, quo promoti sunt, permittitur eis vsus prædictorum ordinum. At vsus presbyteratus regulariter non permittitur, quin prius ordinatus examinetur, an Missas satis aptè celebrare possit. Quod si confessiones excipere velit, aliæque sacramenta ministrare, non est dubium examini esse subiciendum, ex Trident. *sess. 23. cap. 15. de reformat.* quia ex aptitudine ad ordinem sacerdotalem suscipiendum, non inferitur aptum ordinatum existeret, tum ad Missas celebrandas, tum ad Confessiones excipienda, tum ad reliqua sacramenta ministranda.

2. Præter supradicta exteri sacerdotes permittendi non sunt celebrare in aliena diocesi, nisi commendatitias litteras à suo ordinario habeant, quibus Ordinarius proprius testetur, tum de sacerdotio, tum de carentia impedimenti ad sacerdotium exercendum, cap. *Extraneo. quest. 71. distinct. & cap. Monachum. 20. quest. 4. & cap. Tuae fraternitatis. de Clericis peregrinis, & nouissimè Trident. sess. 23. cap. 16. de reformat.* Quoad adèò verum est, vt etiam Prælati exemptis sub excommunicatione Episcopus prohibere possit, ne exteros, & incognitos sacerdotes ad Missas celebrandas in suis Dominicis admittant, quin ipse prius litteras commendatitias recognoscat: quia eo casu, vti delegatus Sedis apostolicæ procedit, & in defensionem suæ iurisdictionis, ne in eius diocesi aliquis non sacerdos, vel alius impeditus diuinorum celebrationi se ingerat, sicuti docuit Riccius in *praxi fori ecclesiast. decis. 750. in 1. edit. & resolut. 635. in 2. edit.* Barbofa alij relatis de *potest. Episcop. allegat. 2. num. 8.* Si verò exterus sacerdos commendatitias litteras à suo Ordinario non defert: offert autem probationem, verum sacerdotem esse, & nullo impedimento ligatum ad celebrandum, etiam non teneatur Episcopus illum admittere, potest tamen probatione fidem faciente, vti relato Nauarr. *conf. 1. n. 1. de celebrat. Missar. Riccio in decis. Curia Archiepiscop. Neapolit. x. p. decis. 150.* docuit Barbol. *alleg. 21. num. 2.* Ipse autem sacerdos peregrinus, qui nec commendatitias litteras defert, nec probat, se idoneum esse, si tamen verè sit, poterit, scandalo cessante, celebrare: quia nullo iure interdicitur, teste Nauarr. in *sum. cap. 27. num. 153. & conf. 5. sub tit. celebr. Missar. & conf. 4. de foro compet. alijs conf. vnic. de Clericis peregrin. Henric. lib. 10. cap. 34. nu. 6. in comment. litt. I. Sayro de cessione vni. de celebr. Missar. Barb. alleg. 21. n. 3.*

3. Has autem commendatitias litteras obligatus est Episcopus sacerdoti iustam causam habenti recedendi à diocesi concedere, vti colligitur ex Trident. *sess. 23. cap. 16.* Nam, cum ipse sacerdos obligetur, prædictas litteras deferre, consequenter obligandus est Episcopus, eas illi concedere. Alias in potestate episcopi constitutum esset, sacerdotem peregrinari volentem definire. Quod nequaquam facere potest, si beneficio residentiam exigente non fuerit arctatus, vti decium referunt Campanil. in *diuersor. iur. canon. rub. 9. cap. 6. n. 4.* Riccius in *praxi fori ecclesiast. decis. 598. in 1. edit. & resolut. 524. in 2.* Barbofa *allegat. 21. num. 5. & 6.* Sicuti nec à contrario expellere potest à sua diocesi, absque aliqua iusta causa, sacerdotem dimissorias non deferentem, si Sacra celebrare non intendat, teste Marco Anron Genuen. in *praxi Archiepiscop. Neapolit. cap. 40. d. n. 2.* quem refert, & sequitur Barbol. *alleg. 21. n. 3.*

PUNCTVM XVII.

De obligatione continentia sacris Ordinibus annexæ.

1. Qualiter iure statutum sit sacris ordinibus continentia.
2. Hæc continentia, etsi antiquitus ab ordinatis expresse promittebatur, iam tacitè tantum promittitur.
3. Hæc continentia iure ecclesiastico, non diuino inducta est.
4. An ex solo voto, an etiam immediatè ex lege, variant Doctores.
5. Verius existimo, ex utroque capite immediatè obligari.
6. Religiosus Sacerdos duplex peccatum sacrilegij fornicando committit.
7. Inualidè promotus non tenetur ad castitatem seruandam.
8. Neque infans promotus ante usum rationis.
9. Aliqui extendunt ad impuberem rationis usum pollentem.
10. Verius censetur oppositum.
11. Certum, si nata pubertate ordinem exercuerit.
12. Quid, si ignarus obligationis seruandi castitatem ordines susceperit? Sub distinctione respondetur.
13. Quid, si metu candente in constantem virum ordines susceperit?
14. Sacris Ordinibus initiati, si tentauerint matrimonium contrahere officio, & beneficio priuantur.
15. In minoribus, si inualidè contrahant, priuantur beneficijs, & pensionibus.
16. Qua pena puniantur ob fornicationem.

1. **I**nter Catholicos dubium esse non potest, sacris ordinibus, scilicet, presbyteratu, diaconatu, & subdiaconatu continentiam annexam esse: quippe ob hanc causam hi ordines appellantur sacri: quia sacrum votum continentia annexum habent: quo ordinari Deo sacrantur, & dicantur, vt dixit Flamin. lib. 5. de resignat. q. 6. Valent. rom. 4. disp. 9. q. 1. part. 4. vers. Innocentius. Bonac. de Sacram. disp. 8. q. vn. p. 2. n. 2. ad finem. Hac tamen differentia: nam presbyteratu, & diaconatu à tempore Apostolorum hæc continentia annexa

erat vt colligitur ex *can. 25. alijs 27. Apostolor. ex can. 10. Concilij Ancyran. & 1. Neocesariens. & ex pluribus que congerit Bellarm. lib. 1. de Clericis. c. 19. Gabr. Valq. disp. 248. Valc. disp. 9. q. 5. p. 5. 2. Subdiaconatu autem incertum est, quando continentia annexa fuit: antiquitus enim annexa non erat; ideoque hic ordo inter sacros non computabatur, vt constat ex cap. *A multis de atate, & qualitate ordinandor.* Iam verò certum est, continentiam huic ordini annexam esse, sicuti est annexa diaconatu, & presbyteratu, vt habetur cap. *Nullum cap. Praterea. cap. Quando 28. disp. & supponitur cap. Cum olim de Clericis coniugatis. & cap. vnic. de voto. & voti redemptione, in 6. Decet enim maximè eos, qui in supremo Ecclesiæ statu sunt constituti, ab omni venere continere. Quare, si ante matrimonium contractum sacris initiatur, inhabiles redduntur ad matrimonium, cap. *Vnde voto, in 6. & cap. 1. & 2. Qui Clerici, vel vouentes, & Trident. sess. 24. can. 9.* Si verò post matrimonium, à coniuge separantur. Non enim vltus matrimonialis simul cum ordine permittitur in Ecclesia Latina, tamen si Græcis permittitur fuerit. cap. *Quæstionum. 7. de penitent. & remiss.***

2. Antiquitus hæc continentia expressè à suscipientibus sacrum ordinem promittebatur, vt colligitur ex dicto cap. *Nullum, cap. Praterea, cap. Quando.* Iam verò eo ipso, quo quis sacrum ordinem suscepit, vltus illud emittere censetur, & cap. *Quando, cap. De his cap. Praterea. 28. disp. & notauit Valq. disp. 247. c. 7. n. 97. Gratius de effectibus Cleric. in præluo, n. 41. Barboza alleg. 15. n. 2.*

3. Et licet aliqui Doctores crediderint, continentiam iure diuino ordinibus sacris annecti, logè verius est, solo iure ecclesiastico annexam esse, vt colligitur ex *Trid. sess. 14. can. 9. definitio: Si quis dixerit, Clericos in sacris constitutos, vel Regulares castitatem sollemniter professos posse matrimonium contrahere, contrariumque validum esse, non obstante lege ecclesiastica, vel voto, anathema sit.* Inhabilitatem ergo ad matrimonium legi Ecclesiasticæ, vel toto tribuit Concilium: non autem legi diuinæ quasi supponens à lege diuina non provenire. Aliàs si ius diuinum ordinibus sacris continentiam annecteret, nunquam sacro ordine initiatis post matrimonium permittendus esset matrimonij vltus, sicuti Orientalibus permittitur est in cap. *Quæstionum. 7. de penit. & remissionib.* quia vltus matrimonij potius, quàm matrimonium, sacris initiatos dedecet. Neque his obstat, quòd Ecclesia neminem cogere possit ad castitatem seruandam, vt potè tem consilij, non præcepti. 1. *ad Corinth. 7.* quia id intelligendum est de absoluta obligatione; secus de obligatione ex suppositione alicuius status assumpti, quem Ecclesia libere concedit: potest enim nolle concedere, nisi sub obligatione quòd illum assumptus castitatem vouent, sicuti de facto hanc voluntatem habet in ordinibus conferendis: confert enim, ordines sub obligatione emittendi voti castitatis.

4. Sed, an hæc obligatio seruandi castitatem, non solum à voto in ordinibus emisso, sed etiam à lege ecclesiastica immediatè proveniat; non consentiunt Doctores, vt videre est apud Sanch. *lib. 7. de matrim. disp. 27. n. 9. & 10.* Alij Affirmant, solo voto te astrictum esse ad castitatem seruandam; lege autem ecclesiastica mediatè, quatenus obligatio ad prædictum volunt emittendum: quippe omnia iura que referuntur *disp. 28. & de Clericis coniugatis & de voto, & voti redemptione, lib. 6.* solius voti mentionem faciunt; non autem alicuius obligationis ex lege. Alij concedunt, vltra obligationem voti, obligationem legis ecclesiasticæ immediatè prohibentis venerum actum sacro ordine initiatis, & inhabilitantis ad matrimonium. Nam, cum votum necessitè ad sui essentiam liberum vouentis consensum requirat, si quis ignarus iniuincibiliter voti emittendi in ordinum susceptione ordines susceperet, voti obligatione non teneretur. Eademque obligatione solutus esset, si malitiosè nollet, se voto astringere. At negari non potest, prædictos obligatos esse specialiter ad castitatem, matrimonioque contrahendo inhabiles existere. Ergo non tantum ex voto, sed ex lege nascitur obligatio. Alij verò, ex quibus est Layman. *lib. 5. sum. tract. 9. c. 11. num. 2. in fine,* admittunt obligationem legis cessante voti obligatione ob inconueniens nuper illatum: secus voti obligatione postea: quia non sunt obligationes multiplicandæ absque viginti fundamentis.

5. Cæterum verius existimo cum *Ægid. de Coninch. disp. 10. de Ordine, dub. 13. num. 130.* initiatos sacris non solum ex voto, sed ex speciali lege ad seruandam castitatem astringi. Nam, si votum non emittentes, vel ex ignorantia, vel ex malitia lege ecclesiastica astringuntur ad castitatem seruandam, necessitè fatendum est, omnes sacris initiatos obligatos esse: quippe nulla lex ecclesiastica ostendi potest specialiter lata pro iis, qui ex ignorantia, vel malitia voto non astringuntur. Quòd autem omnes vltra obligationem voti lege ecclesiastica teneantur ad continentiam, probari potest, vt ex cap. *Presbyteris, & cap. Diaconis, 27. diffinit. cap. Proposui, cum seqq. 82. disp. cap. 1. & per totum 15. q. 8. cap. A multis de atate, & qualitate, cap. Vt Clericorum, de vita, & honestate*

Clericor. Tum ex consuetudine recepta, qua omnes sacris initiati, si coniugati sunt, ab vxoribus separantur, vt habetur pluribus Canonibus, 28. *diffinit.* Neque eis suffragari potest, quòd votum castitatis non emiserint. Tum ex eo, quòd Ecclesia prædictos initiatos matrimonio contrahendo inhabiles reddiderit, non quidem in reuerentiam voti castitatis emissi, aliàs omnes emittentes votum castitatis inhabiles essent: sed in reuerentiam status clericalis assumpti, quem oportebat ab operibus carnis esse omnino sanctum. At, quoties Ecclesia aliquos inhabiles reddidit matrimonio inter se contrahendo, eo ipso illis prohibet venerum actum, vt potè in quo maior est indecentia, quàm in matrimonio vltu, ob quem matrimonium interdicitur, & irritatur. Et conuincitur potest ex copula cum affine, vel spiritali cognata, que idè est incestuosa, quia matrimonium inter ipsos celebrari non potest, vt bene probat Sanch. *lib. 7. de matr. disp. 5. n. 7.* Cùm ergo sacris initiati matrimonio contrahendo inhabiles sint, efficitur, quælibet actum venerum illis esse specialiter prohibendum.

6. Ex his inferri satis consequenter Coninch. *dub. 13. num. 131.* Religiosum fornicantem non solum aduersus temperantiam peccare, & aduersus votum castitatis, sed etiam aduersus legem ecclesiasticam illi, prohibentem actum, venerum. Nam, cum Religioso non solum ex voto, sed ex ecclesiastica lege matrimonium, illi utique vltus interdictus sit, consequenter omnis actus venerus illi censetur interdictus. Displicet tamen mihi, quòd Coninch. subiungit; nempe, Religiosum sacris initiatum fornicantem obligatum esse vtramque circumstantiam, & processionis, & ordinis in confessione manifestare: nam esto vtraque qualitas. Religiosis, & ordinis, matrimonio contrahendo impedimentum præstet, & actum venerum prohibeat: quia tamen hoc impedimentum, & hæc prohibitio, eundem religionis finem spectant, diuersa peccata non sunt censenda consistere, sicuti cum die Dominico festum alicuius Sancti ex præcepto obseruandum incidit, & in Quadragesima aliqua vigilia. Coniugato autem, etiam ante consummationem matrimonij, prohibetur esse absque licentia coniugis ordines suscipere, constat ex *Extrauag. Antiquita. de voto.* Qualiter autem ex licentia coniugis illi permittitur, vt de matr. disp. de impet. ordin. dicendum est.

7. Superiunt quatuor quæstiones decidendæ, quas optimè, versat Sanch. *lib. 7. de matr. disp. 27. & seqq.* Prima est, an inualidè promotus; vel, quia ordinationi non consentiuit, quia promouens se Episcopum finxit, teneatur ad castitatem seruandam? Videtur teneri ex cap. *Quidam & cap. Placit. de conuers. coniugator. vbi coniugati profertentes inualidè, castitatem seruare tenentur, quatenus cum statu coniugij compatitur potest. Ergo idem dicendum est de inualidè ordinato. Sed contrarium omnino tenendum est cum Glossa in cap. vnic. de voto, in 6. verbo, *Approbat. & ibi Ioann. Andrad. finem Archidiacon. 3. Dominic. n. 14. Sanch. alios referes disp. 27. n. 14. Gurtier. de matr. q. 94. n. 13. Coninch. disp. 20. dub. 14. n. 131.* Quia castitas in ordinis sacri susceptione non potè promittitur; sed, vt ordini sacro accessoria. Ergo ordine non suscepto, nec castitas promissa censetur: corruente enim principali, & accessorium corruit. Secus est de coniugatis Religionem inualidè profertentibus: nam, cum ibi castitatem expresse promittant, censentur ad illam, prope possint, se voluisse obligare.*

8. Secunda, an infans promouitur obligetur ad castitatem seruandam? Affirmant Paludan. *in. 4. disp. 37. q. 1. art. 1. D. Anton. 3. p. tit. 1. cap. 8. concl. 2. Fauer Richard. in 4. disp. 25. art. 4. q. 2. ad 3.* propterea quòd castitatis ordini sacro accessoria sit: ergo infans ordinem sacrum recipiens, & castitatem seruare obligandus est. Opposita tamen sententia communis, & vera est, quam pluribus relatis firmat Sanch. *lib. 7. disp. 30. n. 3. Valq. disp. 246. n. 25. Barb. alleg. 15. n. 4. Gurtier. de matr. c. 94. circa fin. Coninch. disp. 20. dub. 14.* Ratio est: quia nec ex voto, nec ex lege prædictus infans astringitur. Non ex voto: hoc enim liberè consensum vouentis requirit, qui non est in infante carente vltu rationis. Non ex lege: quia, cum lege diuina nullus ad castitatem obligetur, Ecclesia, que iuris diuini imitatrix est, nemini eam obligationem imponit.

9. Prædictam doctrinam plures Doctores, quos refert, & sequitur Sanch. *dicta disp. 30. n. 8. Barboza de potest. Episc. alleg. 15. n. 4.* extendunt ad infantem impuberem tamen rationis vltum habeat, quem existimant nulla obligatione castitatis seruandæ ex ordinatione in ea ætate assumpta astringi, argumento assumpto ex cap. *Ad nostram de Regularib.* vbi votum professionis Religionis ante pubertatem irritatur. Quinimò, eum in Trident. *sess. 25. c. 15. de Regular.* professio facta ante 16. annulletur, idem videtur dicendum de voto ordini sacro annexo.

10. Cæterum longè verius existimo, si tibi impuberi rationis vltum habenti ordines voluntariè concederentur, obligatum esse voto, & lege ad castitatem, sicuti si in pubertate ordines recepisset vt docent Sotus *lib. 7. de iustit. q. 2. art. 5. Caiet.*

Calet. 2. q. 88. art. 9. Sayro in clau regia. l. 6. c. 5. n. 6. Coninc. disp. 20. dub. 14. n. 136. Bonac. de matr. q. 3. pin. 9. n. 16. Etenim...

11. Tertia difficultas est, si ignarus huius voti, & obligationis ordines suscipit. Qua in re placet mihi sententia Coninch. disp. 20. dub. 14. diff. 3. n. 145. sic distinguentis: Si...

12. Quarta, & precipua difficultas est, si metu cadente in constantem virum ordines suscipit. Pro cuius decisione suppono ex tract. de voto. disp. 1. p. 5. precipue n. 6. Et seqq. nullum votum meum factum iure naturae irritum esse: iure vero...

13. Clerici vero in minoribus constituti, si matrimonium valide contrahant, ipso iure beneficii ecclesiasticis priuantur, neque ea iam renunciare in fauorem tertij possunt quippe...

14. Ob fornicationem vero cum Moniali, cum consanguinea, vel affine, vel soluta variis poena abrio Iudicis statuta sunt, ut refert Bernard. Diaz in pract. a cap. 78. Et 81. Et seqq. Et licet ob concubinam notorie domi, vel extra, retentam, plures Doctores existimauerint, suspensionem in-

curri, ex textu in cap. Prater. 32. dist. cap. Si qui sunt. 81. dist. & c. vlt. de cohabit. Cleric. & mulier. de quo videtur potest Nauarr. cap. 27. num. 154. Menoch. de arbit. casu 418. At eo iure abolito, teste Suar. de censur. disp. 31. sect. 4. Henrici. l. 9. cap. 25. n. 12. Auila 3. p. disp. 5. dub. 2. Laym l. 5. sum. tract. 9. c. 11. in fine. Concil. Trident. sess. 25. c. 14. statuit, ne Clerici, quicumque sint, concubinas, aut alias mulieres, de quibus possit haberi suspicio, in domo, vel extra, detinere, aut cum eis vllam consuetudinem habere audeant; alioquin poenis a sacris Canonibus, vel statutis Ecclesiarum impositis puniantur. Modum autem punitionis sic Concilium praescribit: Quod si a superioribus moniti ab eis non se abstinerint, tertia parte fructuum, obventionum, ac pensionum beneficiorum suorum, quoruncunque, & pensionum sint priuati, qua fabrica Ecclesiae, aut alteri pio loco arbitrio Episcopi applicetur. Sin vero in delicto rodem cum eadem, vel alia femina perseuerant secunda monitioni ad huc non perauerint, non tantum fructus omnes, ac proventus suorum beneficiorum, & pensiones eo ipso amittant, qui praedictis locus applicentur, sed etiam a beneficiis ipsorum administratione, quoad ordinarius, etiam vni Sedis apostolicae delegatus arbitratibus, suspenduntur. Et si ita suspensi nihilominus eas non expellant, aut cum eis etiam versentur, tunc beneficiis, portionibus, ac officijs, & pensionibus quibuscunque ecclesiasticis perpetuo priuentur, atque inhabiles, & indigni quibuscunque honoribus, dignitatibus, beneficiis, ac officijs in posterum reddantur, donec post manifestam vitam emendationem ab eorum Superioribus, cum eis ex causa visum fuerit dispensandum. Sed si postquam eas semel dimiserint, intermissum confortium repetere, aliis huiusmodi scandalosus mulieres sibi adiungere ausi fuerint, praeter praedictas poenas excommunicationis gladio plectantur. Nec quouis appellatio, aut exemptio praedictam executionem impediat, aut suspendat. Supradictorumque omnium cognitio non ad Archidiaconos, nec Decanos, aut alios inferiores, sed ad Episcopos ipsos pertineat, qui sine strepitu, & figura iudicij, & sola facti veritate inspecta procedere possunt. Clerici vero beneficia ecclesiastica, aut pensiones non habentes, iuxta delicti, & contumaciae perseuerantiam, & qualitatem ab ipso Episcopo carceris poena, suspensione ab ordine, ac inhabilitate ad beneficia obtinenda, alijsue modis, iuxta sacros Canones, puniantur Episcopi quoque, quoad absti. si ab huiusmodi crimine non abstinerint, & a Synodo prouinciali admoniti se non emendauerint, ipso facto sint suspensi: Et si perseuerent, etiam ad Sanctiss. Rom. Pontificem ab eadem Synodo deserantur, qui pro qualitate culpae, gratiam per priuationem, si opus erit, in eos animaduertat. Circa quod decretum aduerte, monitionem specialiter faciendam esse, nec sufficere generalem praedictum, uti decimum refert Barbol. in remiss. Concl. ad praedictum text. Quidam autem praedictam monitionem solum aliquam poena carceris, & vt alijs placet, pecuniaria leui puniri poterit arbitrio Episcopi, spectata persona, & delicti qualitate. De quo videtur potest Aloysius Riccius. Curiae Archiepiscopi. Neapolit. decif. 99. Sub nomine fructuum, obventionum, & c. distributiones quotidianae non comprehenduntur, securi decimum refert Barb. in praedicto loco Concilij, tametsi contra sententia Sayro decif. 7. de verbor. significat.

PUNCTVM XVIII.

De aliis obligationibus Clericorum, & eorum exemptione.

- 1. Tonsuram habitumque clericalem deferre tenentur.
2. Rationes, ob quas Ecclesia tonsuras praescripserit.
3. Quando censetur Clericus mortale committere, non deferens tonsuram habitumque clericalem.
4. De exceptione remissiuo respondetur.
5. De sacris benedictionibus, & exorcismis alibi actum est.

1. Prima Clericorum obligatio est, deferre tonsuram, habitumque clericalem ordini congruentem. De tonsura habetur expressis cap. Prohibita 23. dist. & cap. Clericus 1. de vit. & honest. Clericorum. cap. vnic. de Cleric. coniugatis. in 6. & cap. Si iudex de sentent. excommunicatis. in 6. & in Trid. sess. 4. c. 6. de reformat. Quae autem sint vestes ordini congruentes, nullo textu praescribitur. Nam esto in cap. penult. de vit. & honest. Clericorum & Clement. 2. eodem tit. prohibeantur Clericis alique vestes, vt minui decentes: at nulla, vt decentes, praescribuntur, sed communi regionis vsui relinquuntur, vt illae decentes iudicentur quibus communiter Clerici vtuntur, & ea quorum aspectu Clerici esse iudicantur, vt tradit Gloss. in suprad. cap. verbo, Deauratis, & Clement. 1. verbo, Sacularis, de electione. & cap. Si quis virorum verbo, Vestes, 30. dist. Couarr. pract. quest. c. 31. n. 7. Farinac. pract. crim. 1. p. 8. m. 69. Sanch. l. 7. de matr. disp. 46. n. 6.
2. Varias rationes Doctores adducunt, ob quas Ecclesia Clericis tonsuram praescripserit, quas congerit Valq. disp.